N°. 252. 1854.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 25 OCTOBER.

NEDERLANDEN.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het aan Ons ingediend verzoekschrift van *F. Hilliar* te Amsterdam, daarbij overleggende het ontwerp der acte van oprigting eener aldaar te vestigen *Maatschappij tot bewaring van hout tegen bederf*, en verzoekende Onze bewilliging daarop;

Gelet op de Artt. 36—56 van het Wetboek van Koophandel;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie van den 24sten Maart 1854, n°. 107,

Hebben goedgevonden en verstaan Onze bewilliging te verleenen tot het oprigten der bedoelde naamlooze vennootschap op den voet als bij het overgelegd ontwerp der acte van oprigting bepaald is, met dien verstande echter, dat eene nadere bewilliging van Onze zijde benoodigd zal zijn, wanneer overeenkomstig de slotbepaling van art. 4, of overeenkomstig art. 5 der acte van oprigting wordt besloten hetzij tot vermindering hetzij tot vergrooting van het maatschappelijk kapitaal beneden of boven het bedrag in den aanhef van art. 4 genoemd.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering dezes.

's Gravenhage, den 25sten Maart 1854.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
D. DONKER CURTIUS.

[*De bij dit besluit goedgekeurde acte wordt hierachter medegedeeld.*]

Bij Zijner Majesteits besluit dd. 21 October 1854, n°. 91, is tot griffier bij het kantongeregt te Oosterhout benoemd *A. J. Hamelton*, beëedigd klerk bij de arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch.

Bij Koninklijk besluit van den 21sten October 1854, n°. 93, is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Norg (Drenthe), de heer jhr. *C. W. von Weiler tot Poelwijk*, thans surnumerair der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Nijmegen.

Bij Koninklijk besluit van den 21sten October 1854, n°. 98, zijn benoemd tot ontvangers der registratie en domeinen:

te Heusden, de heer *J. W. G. H. R. van Nouhuijs*, thans ontvanger te Grave;

te Grave, de heer *J. M. Smits*, thans ontvanger te Oss;

te Oss, de heer *K. Dittlinger*, thans ontvanger te Horst.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

In het officiele dagblad van het Oostenrijksche gouvernement is den 21sten dezer medegedeeld, dat H. M. de Keizerin van Oostenrijk zich in gezegende omstandigheden bevindt.

— Het Pruissische antwoord op de Oostenrijksche nota van 30 September, hetwelk de dagteekening van 13 October draagt en waarvan de hoofdstrekking reeds in ons nommer 250 kortelijk werd opgegeven, luidt volgens de Hamburger bladen woordelijk aldus:

» De graaf Esterhazy heeft mij den 4den des avonds eene zeer breedvoerige mededeeling namens het Oostenrijksche kabinet gedaan. Zij bestaat uit twee aan hem gerigte depêches van den graaf Buol van den 30sten September, en uit twee circulaires van den 1sten dezer, waarbij die depêches ter kennis van de Duitsche regeringen gebragt zijn. Ik voeg deze bescheiden in afschrift hiernevens, hoewel de eerste der genoemde depêches reeds aan U.E. bekend zal zijn, daar zij reeds den 6den, weinige uren nadat ik ze aan Z. M. den Koning had kunnen voorleggen, in een Weener blad afgedrukt was.

» U. E. zal bevroeden, dat niet die ééne depêche, maar de jongste Oostenrijksche mededeelingen in haren zamenhang, het onderwerp der overweging van Z. M. en Hoogstdeszelfs regering moesten uitmaken.

» Wij moeten regt doen wedervaren aan de rondborstigheid, waarmede het Oostenrijksche kabinet het minimum der vorderingen opgeeft, welke het naar aanleiding van den tegenwoordigen stand van zaken, dat is derhalve onder voorbehoud van verder gaande voorstellen, aan de Duitsche regeringen meent te moeten doen; en daar Oostenrijk aan die regeringen uitdrukkelijk de vraag doet, of zij zich ter bondsvergadering in den zin dier vorderingen zouden verklaren, zelfs wanneer Pruissen zich met een daartoe strekkend voorstel niet vereenigde, zoo hebben wij, met het oog op onze vroegere mededeelingen, welke omtrent onze zienswijze geenen twijfel konden overlaten, en bezield door den wensch om zelfs den schijn te vermijden, als of wij de vrije beslissing onzer bondgenooten door herhaalde aanwijzing van ons standpunt op eenigerhande wijze wilden vooruitloopen, — zoo hebben wij het met de waardigheid van den Bond en met onze eigene het meest overeenkomstig geoordeeld, en juist daarom aangeraden om op die beslissing geenen invloed door eenige verklaring van onze zijde uit te oefenen. Zelfs de *ongewoon vroege openbaarmaking* der genoemde depêche zoude ons niet genoopt hebben, om dit afwachtende stilzwijgen te verbreken. Daarentegen hebben wij gemeend waarde te moeten hechten aan de omstandigheid, dat van den kant van een groot deel onzer Duitsche bondgenooten niet alleen de vraag aan ons gerigt, maar ook de stellige wensch uitgedrukt is, om onderrigt te worden, of en hoe wij op de jongste Oostenrijksche mededeelingen zouden antwoorden, en welke houding wij ten gevolge van die mededeelingen zouden aannemen.

» In gevolge de bevelen van Z. M. den Koning heb ik dus de eer de navolgende beschouwingen aan U. E. te rigten, met verzoek om ze door mededeeling van een afschrift dezer depêche ter kennis van den graaf Buol te brengen, gelijk wij die op dezelfde wijze aan onze overige Duitsche bondgenooten doen toekomen.

» Het doel mijner depêche van den 21sten der vorige maand was het Oostenrijksche kabinet om eenige nadere inlichtingen te verzoeken betreffende den invloed dien het door het bezetten der Vorstendommen uit een militair en politiek oogpunt op die gewesten dacht uit te oefenen. Wij oordeelden die inlichtingen noodzakelijk (en zijn, na ze te hebben ontvangen, in dat gevoelen versterkt), om te kunnen beoordeelen in hoeverre wij ons ter Bondsvergadering op de door Oostenrijk voorgestelde wijs zouden kunnen verklaren en daardoor erkennen, dat alle uit de bezetting der Vorstendommen door Oostenrijksche troepen ontstaande gebeurlijkheden onder art. 2 van het verdrag van 20 April en het bondsbesluit van 24 Julij vallen.

» Geenszins wilden wij van het Weener kabinet eene onjuiste voorstelling zijner betrekkingen tot Turkije en deszelfs bondgenooten vergen, maar wij wilden duidelijk ingelicht zijn omtrent de vraag, hoe het die betrekkingen begrijpt, welke regten en verpligtingen het op grond van zijn verbond met de Porte, hetwelk zonder onze en des Bonds medewerking gesloten is, vermeent te hebben, en welke militaire overeenkomsten welligt gesloten waren, ten einde Oostenrijk alleen te belasten met de bescherming der Vorstendommen tegen eene nieuwe bezetting door Russische troepen, die ingevolge Ruslands verklaringen minder waarschijnlijk geworden was. De bevreemding, die in de depêche van den graaf Buol daarover wordt uitgedrukt, dat wij aan deze uitsluitende werkzaamheid van Oostenrijk gewigt meenden te moeten hechten, heeft ons verrast. Wij wisten niet dat er een bijzondere titel vereischt wierd, om het vertrouwen uit te drukken, dat Oostenrijk, zelfs dan wanneer zijne belangen met die van Duitschland in de Vorstendommen niet altijd volmaakt overeen mogten komen, toch Duitschlands belangen aldaar zal trachten te bevorderen, naar mate zijn invloed in die gewesten grooter is. Ook zullen wij ons door de aanmerking van den graaf Buol niet aan het wankelen laten brengen, zoolang de feiten niet met hetzelve in tegenspraak zijn.

» Aan den anderen kant intusschen kunnen wij er nu niet langer aan twijfelen, dat de vraag, of en op welke wijs de Vorstendommen weder het tooneel des oorlogs zullen worden, afhangt van militaire maatregelen, bij de uitvoering waarvan denkelijk geen de minste acht zal worden geslagen op de zorg voor de Duitsche belangen, en waarvan wij dus de gevolgen niet vermogen te beschouwen als vallende in de termen van art. 2 des tractaats. Deze zienswijze strijdt geenszins, gelijk de Oostenrijksche depêche schijnt te willen aanduiden, met onze vroegere verklaringen. Deze hebben, overeenkomstig den geest en de letter van de bondswetten en art. 1 des tractaats, altijd slechts gedoeld op het geval van eene ongeprovoceerde aanranding van het Oostenrijksche gebied. De vrees voor zulk eene aanranding vermogen wij voor het tegenwoordige niet als gegrond te erkennen; en indien de eene Oostenrijksche circulaire te dezen opzigte aan den marsch der Russische garde naar Polen herinnert, dan willen wij toch aan het onpartijdig oordeel zelfs van die mogendheden, welke tegen Rusland oorlog voeren, de vraag onderwerpen, of uit de omstandigheid, dat Rusland tegenover de vijandelijke strijdkrachten, die zich deels op zijn grondgebied bevinden, deels dat gebied bedreigen, ook zijne eigene militaire magt nader bij de grenzen verzamelt, afgeleid kan worden, dat hetzelve voornemens zou wezen, uit de aangenomen verdedigende houding weder tot de aanvallende over te gaan?

» Met dat al erkennen wij volledig het ernstige der omstandigheden; en Z. M. de Koning is zich zelf ook met name in hun geheelen omvang van de pligten bewust, welke de zorg voor de veiligheid van Duitschland in het Oosten, bij alle gebeurlijkheden, aan Hoogstdenzelve oplegt.

» Wat de bekende vier punten aangaat, is de houding, welke de koninklijke regering te dien aanzien heeft aangenomen, aan eene verkeerde en onheusche beoordeeling onderworpen. Wij hebben die punten te St. Petersburg ondersteund, niettegenstaande wij, gelijk in mijne circulaire van 3 September gezegd wordt, bij derzelver algemeenheid en onbepaaldheid, niet volledig kunnen beoordeelen, of en in hoeverre zij

praktisch de belangen van Duitschland zouden bevorderen. Wij hebben het gedaan omdat wij, in weerwil daarvan, die punten als den grondslag van toekomstige, de duurzame rust van Europa ten doel hebbende vredesonderhandelingen, geloofden te moeten beschouwen. Zelfs nadat Rusland deze grondslagen — misschien meer om den vorm dan om den inhoud — van de hand gewezen had, en zonder ons te laten weêrhouden door de gevoeligheid die het kabinet van St. Petersburg over onze eerste ondersteuning aan den dag gelegd had, hebben wij aan hetzelve bij herhaling verklaard, dat wij zijne weigering slechts konden betreuren, vermits wij de vier punten wel niet als de *eenig* mogelijke vredesgrondslagen beschouwden, maar toch van oordeel waren dat zij zoodanige elementen bevatten, welke vroeger of later de bovenhand zullen behouden.

» Wij hebben daarvan op vertrouwelijke wijze aan de kabinetten van Londen en Parijs kennis gegeven, en ons tevens bereid verklaard om, bijaldien de overige mogendheden zulks wenschen, in dien zin ook in een nieuw protocol der Weener conferentie eene verklaring af te leggen, onder uitdrukkelijke bijvoeging evenwel, dat wij hierin, evenmin als in de onderteekening der vroegere protocollen, geene gecontracteerde verpligting tot militaire medewerking tegen Rusland konden erkennen. Dit zijn de mededeelingen van den 6den der vorige maand, die de Oostenrijksche depêche voorstelt, als strijdig zijnde met de houding, die wij in de Bondsvergadering wilden aannemen. Wij wijzen deze insinuatie ten stelligste van ons af. De bedenkingen, die wij van het Duitsche standpunt tegen de vier punten hebben, en die ons beletten de verbindende aanneming derzelve aan de Bondsvergadering aan te bevelen, kunnen, vooral bij de door Oostenrijk zelf aangewezen rekbaarheid der afzonderlijke bepalingen, ons van het Europesche standpunt niet weêrhouden, om daaraan in elk voorkomend geval, en op de door ons zelven te bepalen wijze, onze zedelijke ondersteuning te verleenen; en wij stelden er te meer prijs op, van onze bereidwilligheid om dit te verklaren op formele wijze te doen blijken, daar niet alleen op het gebied der openbaarheid maar tot zelfs in de kabinetten het dwaalbegrip heerscht, dat Pruissen de bijeenkomst der Weener conferentie verhinderd heeft.

» Juist van den kant der Europesche mogendheden wordt ons niet zelden ons Duitsche standpunt verweten, als of de zucht om niet van hetzelve af te wijken op Pruissens hoedanigheid als Europesche groote mogendheid een nadeeligen invloed uitoefende. Wij hebben eene discussie daarover opzettelijk vermeden. Wij beseffen zeer wel onze regten en pligten als Europesche mogendheid, en zullen niet alleen deze laatste vervullen, maar ook de eerste met onverzwakte magt tegen alle aanranding weten te verdedigen. Maar wij hebben een te groot denkbeeld van de roeping van het met zijne beide groote mogendheden naauw verbonden Duitschland, om het nadeelig voor onze stelling als Europesche mogendheden te keuren, dat wij bij de tegenwoordige politieke verwikkelingen de handhaving van Duitschlands belangen voor een onzer voornaamste pligten houden.

» Daar het Weener kabinet thans de vier punten van elkander afscheidt, en slechts twee daarvan aan de Duitsche regeringen ter aanneming aanbeveelt, zoo erkent het daardoor dat de vier punten als een geheel, gelijk het in de nota's van 8 Augustus geformuleerd is, niet noodzakelijk zijn voor de belangen, als wier orgaan de Bondsvergadering zich te beschouwen heeft. Dat de vrijheid der vaart op den Donau een Duitsch belang is, zal geen Duitsche regering ontkennen; evenmin als dat de voet, waarop het protectoraat over de Vostendommen tot dusverre uitgeoefend is, eene vóor de Duitsche belangen meer gunstige wijziging kan ondergaan. Dit in een gepasten vorm ter Bondsvergadering verklaard te zien, kan dus, wanneer Oostenrijk en onze bondgenooten prijs daarop stellen, niet anders dan met de zienswijze en de bedoelingen van Pruissen strooken.

» Indien daarentegen in de vertrouwelijke circulaire van den graaf Buol het gevoelen geopperd wordt, dat de waardigheid van den Bond vereischt dat hij thans reeds omtrent deze Europesche quaestie eene bepaalde houding aanneme en eene verbindende verklaring doe, om zich voor het verwijt van algeheele apathie en werkeloosheid van zijn centraal orgaan vrij te waren, dan kunnen wij ons met dat gevoelen slechts zeer voorwaardelijk vereenigen. Z. M. de Koning heeft bij meer dan eene gelegenheid bewijzen gegeven van zijne zucht om aan den Duitschen Bond eenen hoogeren invloed in het Europesche Statenstelsel te verzekeren. Meer dan eenmaal hebben die pogingen tegenkanting ontmoet, en nog laatstelijk hebben zij in eene aangelegenheid, waarbij Duitschland voorzeker meer regtstreeks belang had dan bij het tegenwoordig Oostersche vraagstuk in deszelfs oorspronkelijken omvang, op den bijna eenstemmigen tegenstand van Europa schipbreuk geleden. Maar ook in de tegenwoordige Europesche verwikkelingen volhardt Z. M. bij het gevoelen, dat aan den Duitschen Bond eene eervolle en invloedrijke stelling toekomt. Juist dit was en is het gronddenkbeeld, hetwelk Zijne Majesteit tot het verbond van 20 April genoopt heeft. Maar Z. M. gelooft te moeten twijfelen, of die stelling wel daardoor verzekerd zou worden, dat de Bondsvergadering, ten gevolge van zonder hare medewerking volbragte daadzaken, verpligtende verklaringen doe, waarvan het praktisch nut voor Duitschland niet voldoende gebleken is.

» Wij gelooven dat er eene rust is, die niet het teeken van zwakheid, maar veeleer een waarborg van onverminderde kracht is, en wij vertrouwen, dat deze kracht, zoodra de in gevaar verkeerende regten en belangen van het gemeene vaderland ze inroepen, zich in eenstemmigheid en trouw werkzaam zal betoonen.

» De vorenstaande beschouwingen zullen aan het Oostenrijksche kabinet op voldoende wijze doen zien, hoe wij de door zijne laatste mededeeling aangekondigde houding beoordeelen. Tot ons opregt leedwezen kunnen wij ons niet ontveinzen, dat er tusschen de beiderzijdsche zienswijze verschil bestaat. Maar wij meenen niet te dwalen — en de Oostenrijksche depêche zelve schijnt tot bevestiging van dit gevoelen te strekken, — wanneer wij onderstellen, dat dit verschil minder uit eene uiteenloopende uitlegging van het verdrag van 20 April zelf ontsproten is, dan daaruit dat Oostenrijk zonder ons en den Bond te kennen besluiten genomen en verbintenissen aangegaan heeft, waarvan het dringend belang voor de Oostenrijksche monarchie kan erkend worden, zonder dat dit voor de overige deelnemers aan het verdrag het geval is. Dit komt ons voor, niet de weg te zijn, om het verdrag op eene met deszelfs verheven doel overeenkomstige wijze nuttig te doen werken voor alle zich in den loop der gebeurtenissen voordoende eventualiteiten. Wij van onzen kant hebben besloten om, zonder ons aan verwijten en insinuatien te storen, waarop wij liefst niet antwoorden, aan het verdrag en met name aan art. 2 van hetzelve vast te houden. Wenscht men van eene andere zijde wijzigingen daarin gebragt te zien, dan zullen wij de daartoe strekkende aan ons gerigte voorstellen met naauwgezetheid onderzoeken, en daarbij evenzeer op onze eigen en op Duitschlands belangen het oog gevestigd houden, als den hoogen prijs in aanmerking nemen, dien wij er aan hechten, dat Oostenrijks stelling veilig en verzekerd zij, en dat het overige Duitschland zich zoo naauw mogelijk aan hetzelve aansluite. Wat nu intusschen de vraag betreft, of Oostenrijk al dadelijk alleen zijne voorstellen ter Bondsvergadering doen zal, dan of de antwoorden der overige Duitsche bondgenooten, gelijk wij zouden wenschen, stoffe voor gemeenschappelijke verklaringen der beide kabinetten zullen opleveren, daaromtrent gelooven wij, met het oog op de van Oostenrijks zijde zoo bepaald aan de Duitsche regeringen voorgestelde vragen, ons van onzen kant van alle initiatief te moeten onthouden en ons veeleer met opzigt tot daartoe strekkende voorstellen ons nader besluit te moeten voorbehouden.

MANTEUFFEL."

Aan den Kon. Pruissischen gezant
graaf von Arnim, te Weenen.

In berigten uit Weenen van 21 October wordt gezegd dat de graaf Esterhazy, die zich toen nog daar bevond, den volgenden dag naar Berlijn terugkeeren en het antwoord van het Weener kabinet op bovenstaande nota derwaarts medenemen zou.

— Volgens de jongste Londensche dagbladen zou het Britsche gouvernement omgaan met het plan, om den indirecten aanvoer van Russische producten over de Pruissische Oostzee-havens door een of anderen maatregel, welligt zelfs door eene blokkade dier havens, te stuiten. De *Preussische Correspondenz*, een half-officieel orgaan van het Pruissische kabinet, verklaart in haar jongste nommer, niet te kunnen gelooven dat het Britsche gouvernement werkelijk op eenigen dergelijken maatregel bedacht zou zijn; en zegt verder dat er groote overdrijving is in hetgeen de Engelsche bladen zeggen van de voordeelen die de doorvoer van Russische producten aan Pruissen aanbrengt, en van de verliezen welke door het stuiten van dien doorvoer aan Rusland zouden berokkend worden; dat eene blokkade der Pruissische Oostzee-havens niet alleen eene ongehoorde schending van het volkenregt, maar ook een onafdoende maatregel zou zijn, daar zij den doorvoer over de Pruissische spoorwegen en de Noordzeehavens niet zou beletten; dat eindelijk Engeland, zoolang het Ruslands voortbrengselen niet ontberen kan, door de wering van derzelver invoer zich zelf veel grooter schade doet dan aan Rusland.

RUSLAND.

Volgens onderscheiden particuliere berigten uit de Krim, loopende tot den 15den dezer, schijnt het dat er in de laatste dagen niets van groot gewigt voorgevallen was.

Het Fransche gouvernement heeft van den opperbevelhebber zijner zeemagt in de Zwarte zee, den admiraal Hamelin, een rapport, van 8 October, ontvangen. Daaruit blijkt dat het gerucht van eenen uitval van het garnizoen van Sebastopol onwaar is. De Fransche vloot had, gelijk men verder uit dat rapport verneemt, duizend zeelieden en een veertigtal stukken geschut aan wal gezet, om deel aan de belegering te nemen. De Russische krijgsmagt in de Krim had versterkingen ontvangen, die langs den Dnieper en door het noorden van het schiereiland waren getrokken. Nabij Perecop waren zij door eene Engelsch-Fransche scheepsdivisie beschoten. Volgens de van deze divisie ontvangen berigten was het bedoelde Russische corps slechts acht of tien duizend man sterk. Te Balaclava kwamen gedurig versterkingen voor de Fransche krijgsmagt aan. Eindelijk vermeldt het rapport van den admiraal, dat twee Engelsche en twee Fransche fregatten een paar Russische handelsvaartuigen aan den ingang der haven van Sebastopol hebben genomen en doen zinken.

FRANKRIJK.

Bij een besluit van den 18den dezer heeft de Keizer de schouten-bij-nacht Hernoux, Guérin en Larocque de Chanfray belast met het opperbevel respectivelijk over de scheepsdivisie van de Antilles, over die van Indie en China, en over die van Brazilie en de Plata.

Een zaakkundig berigtgever van de *Indépendance Belge* doet opmerken, hoeveel dienst Frankrijk thans van zijne zeemagt heeft. » Frankrijk versterkte in den laatsten tijd al zijne scheepsposten — zoo schrijft hij uit Parijs onder dagteekening van 22 October; — het bragt drie groote eskaders in zee, nadat wij langen tijd niets dan één zwak evolutie-eskader, dat van de Middellandsche zee, gehad hadden; het vereenigde in zijne havens een vierde of reserve-eskader. Hiermede schenen de hulpbronnen onzer zeemagt uitgeput; en met verbazing gelijk met blijdschap zag Frankrijk te Calais Fransche linieschepen verschijnen, zoodra de Keizer zijn voornemen had doen kennen, om eene Fransche legerafdeeling eene expeditie in de Oostzee te doen ondernemen.

» Intusschen werd de uitzending naar het Oosten en naar Algerie van troepen, ammunitie en levensmiddelen voor land- en zeemagt geen oogenblik vertraagd; allerwege ontving men al het benoodigde op den juisten tijd.

» Thans wederom is door den Keizer noodig geacht, nieuwe en krachtige versterkingen aan ons leger in de Krim toe te zenden, en met bezorgdheid zag hij rond naar de vervoermiddelen, die daartoe beschikbaar zouden zijn. In deze nieuwe en dringende behoefte is door den onvermoeiden ijver van zijnen minister van marine voorzien; en over eenige dagen zullen drie linieschepen benevens veertien fregatten, korvetten en jagten, deels voorzien van stoomtuig, te Marseille en Toulon vereenigd zijn, zonder dat eenig ander deel der taak, welke de marine te vervullen heeft, daarom achtergesteld of verzuimd wordt.

» Dit zijn uitkomsten zonder voorbeeld, die aan ons land regtmatige stof tot blijdschap geven. De heer Ducos staat nog pas sedert drie jaren aan het hoofd van het departement van marine; en in dien tijd zijn zestig oorlogsschepen op stapel gezet of te water gelaten; daaronder zijn een en twintig linieschepen (waarvan 15 met stoomschroeven voorzien), 33 fregatten, korvetten en jagten met zeil- of stoomtuig.

» Dezelfde toeneming is in het personeel onzer marine zigtbaar. Door eene welberaamde wijziging der wetsbepalingen op de conscriptie voor de zeedienst heeft de minister de bron van de active sterkte onzer zeemagt ruimer doen vloeijen. De zeevarende bevolking van Frankrijk, die op 1 Januarij 1852 uit 146,171 personen bestond, telde op 1 Januarij jl. 157,393 man; dat is eene vermeerdering van 11,200 man in twee jaar tijds. Hierdoor wordt het verklaarbaar, hoe het aanbouwen en uitrusten van schepen hier te lande zoo snel voortgaat."

— Ook in Frankrijk zijn in de afgeloopen week de graanprijzen hoog gebleven. Deze duurte wordt er echter door velen aan spoedig voorbij-

gaande omstandigheden toegeschreven, daar het dadelijk leverbare graan vrij wat duurder is dan het op tijd gekochte; het verschil bedraagt te Parijs thans niet minder dan 12 tot 15 francs op elken zak meel.

SPANJE.

Een berigt uit Madrid van 19 October meldt, dat dien dag in het Spaansche regeringsblad een besluit der Koningin afgekondigd is, waarbij de zoogenaamde kerkelijke kamer (een geestelijk collegie voor het beheer van kerkelijke inkomsten enz.) opgeheven en door eene staats-commissie vervangen wordt. Deze maatregel is, naar het oordeel van berigtgevers die tegen de in Spanje thans bestaande orde van zaken ingenomen zijn, een bewijs van vijandelijke gezindheid der bewindslieden tegen de Kerk, die door meer stappen van dezelfde strekking zal gevolgd worden. Intusschen worden in de Madridsche dagbladen de kerkelijke aangelegenheden gedurig, en niet altijd in een kerkelijken geest, behandeld; zoo is thans de ongehuwde staat der priesters bij hen een geschilpunt.

Volgens den Madridschen berigtgever der *Indépendance Belge* werd te Madrid in de hooge kringen eene scheuring in het ministerie meer en meer onvermijdelijk geacht. » Een punt van geschil onder de bewindslieden — zoo schreef hij den 17den dezer — is ter zijde geschoven door hun besluit om aan de grondwetgevende Cortes ook zelfs het ontwerpen der nieuwe constitutie over te laten. Thans zijn er twee andere punten in geschil: een van schijnbaar minder belang, namelijk of de zitting der Cortes met eene troonrede zal worden geopend, of alzoo Koningin Isabella terstond zal optreden als eene boven of althans nevens de grondwetgevende volksafgevaardigden staande staatsmagt: het tweede is de aanvulling der in getalsterkte verzwakte landmagt. De minister van oorlog, de maarschalk O'Donnell, acht eene onverwijlde ligting van miliciens noodig, met het oog vooral op de dreigende houding der Vereenigde Staten in het geschil betrekkelijk Cuba, en ook op de woelingen der Carlisen in verscheiden deelen des lands. Hij en de minister van binnenlandsche zaken beweren, dat het leger door het ontslag der manschappen, aan wie wegens de deelneming der troepen aan de volksbeweging twee jaar van den verpligten diensttijd is kwijt gescholden, te zeer verzwakt is om het land te kunnen beveiligen tegen gevaren die van binnen of van buiten zouden kunnen oprijzen, en dat hierin onverwijld moet worden voorzien, zoo men de revolutie niet in regeringloosheid wil zien uitloopen. De andere ministers meenen, dat er geen zoo dringende noodzakelijkheid voor buitengewone maatregelen ter versterking des legers bestaat. Intusschen is het zeker, dat Spanje in de aanstaande maand December slechts 21,000 man infanterie zal hebben. Aan den slechten staat van het leger in 1834 was de lange duur van den burgeroorlog grootendeels te wijten: en toen had het gouvernement nog twee maal zooveel troepen beschikbaar als thans."

Uit het volgende berigt van een der ministeriele dagbladen van Madrid, de *Espana*, schijnt te blijken, dat ook dit geschilpunt aan de beslissing der Cortes zal worden overgelaten: » In den ministerraad is men het geheel eens ten aanzien der ligting van miliciens. Allen erkennen, dat de zoo zeer gedunde gelederen spoedig moeten worden aangevuld, terwijl het vaderland door zoo vele gevaren bedreigd wordt. Een der ministers twijfelde echter, of het raadzaam was, vóór den afloop der verkiezingen over te gaan tot de werkzaamheden der loting, die altijd eenige opschudding medebrengen. In eene van de eerste zittingen der Cortes zal eene wet voorgedragen worden, waarbij het noodige aantal manschappen voor het dienstdoende leger en voor de reserve onder de wapenen wordt geroepen."

ITALIE.

De Turynsche *Armonia*, een kerkelijkgezind dagblad, zegt in haar jongste nommer: » Het Sardinische gouvernement heeft uit Rome eene nadrukkelijke nota ontvangen, waarin de Heilige Stoel plegtig protesteert tegen de vervolgingen, die de Kerk in Piemont heeft te lijden, en inzonderheid tegen de gewelddadigheid en willekeur, waarmede kloosterlingen van elke sexe, met vertreding van alle goddelijk en menschelijk regt, uit hunne woning gedreven en van hunne have berooid zijn geworden."

Met dit en het vorig nommer der *Staats-courant* zijn verzonden:

1°. vel 19—21 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, bevattende de Voorloopige Verslagen der Commissien van Rapporteurs op de hoofdstukken I—IV der Staatsbegrooting voor 1855;

2°. vel 6 en 7 van het REGISTER op het BIJBLAD van 1853—1854.

ADVERTENTIEN.

DROOGMAKING VAN HET HAARLEMMER-MEER.

Volgens art. 23, in verband met art. 22 en met de afzonderlijke bepalingen volgende op de bijzondere voorwaarden van elke verkooping van gronden in den Haarlemmermeer-polder, zijn de koopers dier gronden gehouden om zoolang de droogmaking onder rijksbeheer blijft, de slooten *in* de door hen gekochte perceelen geheel, en *om* de door hen gekochte perceelen ter halver sloot: 1° te houden minstens op breedte en diepte, als waarop die zijn aangelegd bij de verkaveling; 2° dezelve jaarlijks onmiddellijk na het wegvoeren van de vrucht, uit te maaijen, op te halen, en goed vlot en afwaterend te leggen.

De Commissie van beheer en toezigt bemerkt hebbende dat velen hieromtrent in gebreke zijn gebleven, noodigt dezen uit, alsnog ten spoedigste aan die verpligting te voldoen, zoowel in hun bijzonder, als in hun gemeenschappelijk belang, wijl de nieuwe polder onmogelijk kan worden drooggehouden, indien de waterberging te veel belemmerd is.

De Commissie voornoemd,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Tiende* trekking der *Vijfde* Klasse van de 224ste *Staats-Loterij*, op Dingsdag den 24sten October 1854, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 14858 een prijs van 1000 gulden.
» 8900 » » » 1000 »
» 16954 » » » 25,000 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

Rijks-stoomsleepdienst op de Waal, tusschen Rotterdam en Lobith.

NOVEMBER 1854.

UREN VAN VERTREK.

1	Woensdag,	's voormid.	ten 10 ure.		17	Vrijdag,	's voorm.	ten 10	ure.
3	Vrijdag,	»	» 11½	»	19	Zondag,	»	» 11½	»
5	Zondag,	's namid.	» 1	»	21	Dingsdag,	's namid.	» 1	»
7	Dingsdag,	»	» 2	»	22	Woensdag	»	» 1½	»
8	Woensdag,	»	» 2½	»	24	Vrijdag,	»	» 2½	»
10	Vrijdag,	»	» 3	»	26	Zondag,	's voormid.	» 6	»
12	Zondag,	's voormid.	» 6	»	28	Dingsdag,	»	» 7	»
14	Dinsgdag,	»	» 7	»	17	Woensdag,	»	» 8	»
15	Woensdag,	»	» 8	»					

Kantoren van Inschrijving.

te Rotterdam, bij de Nederlandsche Stoomboot-maatschappij;
te Dordrecht, bij het Bureau der Nederlandsche Stoomboot-maatschappij;
te Gorinchem, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten;
te Rossum, bij den Loods-bakenmeester;
te Tiel, bij den Ontvanger der Rhijnvaartregten.

De Algemeene Lijst te Rotterdam wordt gesloten des avonds ten acht ure vóór den dag der afvaart.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouders der gemeenten Noord- en Zuid-Waddinxveen zullen op Woensdag den 1sten November 1854, des Voormiddags ten elf ure, in het Gemeentehuis aan het dorp Besteden: het amoveren der Oude en het leggen van eene geheel Nieuwe Dorpstraat, waarvan het Bestek acht dagen bevorens in genoemd Gemeentehuis ter lezing zal liggen, terwijl het Monster der Steenen aldaar ter bezigtiging voorhanden is; zullende twee dagen voor de Besteding aanwijzing in loco worden gedaan, en wel des voormiddags ten elf ure.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij onderhandsche Acte, gedagteekend te Vuren, den negenden September achttien honderd vier en vijftig, behoorlijk geregistreerd, is tusschen *Christiaan Pelgrim Vogelenzang*, Steenfabrikant, wonende te Brakel, *Johannes Dirk Vogelenzang*, zonder beroep, wonende te Vuren, *Hendrik Burgers* Mathijszoon, Steenfabrikant, wonende te Deest, en *Johan Frederik de Vries*, Notaris, wonende te Waalre, aangegaan eene Vennootschap tot het drijven eener Steenbakkerij voor gemeene rekening der vier voormelde personen, onder de Firma van: *Vogelenzang, Burgers en Compagnie*, en onder de navolgende bepalingen:

De Vennootschap zal gevestigd zijn te Deest (provincie Gelderland); zij wordt aangegaan voor den tijd van zes jaren, die worden gerekend te zijn ingegaan den eersten April achttien honderd vier en vijftig, en zullen eindigen op den een en dertigsten Maart achttien honderd zestig; zij blijft van zes tot zes jaren doorloopen, indien er geene opzegging door een of meerder der Vennooten, minstens drie maanden voor het verstrijken van iederen zesjarigen termijn, zal zijn geschied.

De Vennoot *Hendrik Burgers* Mathijszoon wordt opgedragen en belast met de behandeling en het drijven der Steenbakkerij, het bijhouden der boeken en correspondentie en beheert de dagelijks loopende zaken en teekent voor de Firma; hij verbindt zich zoolang zij zal bestaan, zich te zullen onthouden van deelneming aan of het oprigten voor eigene rekening van eenigen handel of bedrijf in verdere Steenbakkerij en Handel, buiten de door ons bij deze vastgestelde.

Het staat geen der Vennooten vrij, zonder schriftelijke toestemming van al de overige Vennooten, gelden ter leen op te nemen voor rekening der Vennootschap, of hare fondsen aan derden uit te leenen, of bezittingen der Vennootschap, van welken aard ook, te beleenen, te bezwaren of te vervreemden.

Geen der Vennooten zal zijn aandeel in de onderneming aan derden mogen afstaan of overdoen, dan met speciale schriftelijke goedkeuring der overige Vennooten.

De Vennooten,
C. PELGRIM VOGELENZANG.
J. D. VOGELENZANG.
H. BURGERS *Mz.*
J. F. DE VRIES.

*** De Erfgenamen, onder het voorregt van Boedelbeschrijving, van *Johannes Bartholomeus Hulshoff*, in leven Stuurman ter Koopvaardij, gedomicilieerd geweest te Noordwijk-Binnen en op den 4den Februarij 1854 op Zee overleden, roepen bij deze op de Schuldeischers van genoemden overledene, om opgaaf te doen van hunne vorderingen aan den Notaris mr. *C. C. van der Schalk*, te Noordwijk-Binnen, of aan den Heer Waterschout, te Rotterdam, en om op Dingsdag den 21sten November 1854, des voormiddags ten 10 ure, in het Logement het Hof van Holland te Noordwijk-Binnen, te komen aanhooren de Rekening en Verantwoording van het gevoerd beheer, en, zoo alsdan geen verzet heeft plaats gehad, hunne vorderingen te ontvangen, voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

Op den dertienden en twintigsten Mei achttien honderd vier en vijftig compareerden voor mr. Rutger Jan toe Laer, notaris te Amsterdam, in tegenwoordigheid van de na te noemen mij notaris bekende getuigen:

de heer John Neville Warren, civiel ingenieur, wonende te Londen, thans alhier tegenwoordig;

de heer John Neville Warren voornoemd, in zijne qualiteit van gemagtigde van den heer Edward Loder, koopman, wonende te Londen, ingevolge onderhandsche volmagt, in dato den vijfden Mei achttien honderd vier en vijftig door den consul-generaal te Londen gelegaliseerd, welke volmagt, na door den heer comparant in tegenwoordigheid van mij notaris en der getuigen voor echt te zijn verklaard, en ten blijke daarvan door hem comparant, mij notaris en de getuigen te zijn geteekend, te gelijk met deze acte ter registratie zal worden aangeboden, om te gelijk met deze acte te worden geregistreerd en vervolgens aan de minute dezer acte te worden vastgehecht;

de heer Frederik Hilliar, koopman, wonende te Amsterdam op de Keizersgracht bij de Runstraat;

de heer Rutger Jan Schimmelpenninck, kamerheer van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, alhier woonachtig op de Heerengracht bij de Vijzelstraat;

jonkheer mr. David Rutgers van Rozenburg junior, practiserend advocaat, alhier woonachtig op de Heerengracht bij den Binnen-Amstel.

Zijnde al de comparanten mij notaris bekend.

En verklaarden de gezamenlijke comparanten, zoo in privé en de heer eerste comparant nog namens zijnen genoemden principaal, en zulks zoo voor zich als voor hen die zich nader bij hen zullen voegen, te zijn overeengekomen gelijk zij overeenkomen bij deze, om, aangezien de bewilliging van Zijne majesteit den Koning, bij Hoogstdeszelfs besluit van den vijf en twintigsten Maart achttien hoderd vier en vijftig, numero 81, op het aan Hoogstdenzelve aangeboden ontwerp der tegenwoordige acte is verkregen, alsnu, ingevolge de wet, op te rigten eene Naamlooze Maatschappij tot bewaring van hout tegen bederf, en zulks onder de hierna te melden bepalingen en voorwaarden:

Artikel een. Er wordt eene naamlooze maatschappij opgerigt onder de benaming: van Maatschappij tot bewaring van hout tegen bederf, waarvan de zetel te Amsterdam gevestigd is.

Artikel twee. Het doel dezer maatschappij is het bewaren van hout tegen bederf. Tot dat einde zullen permanente en tijdelijke stations naar goedvinden worden opgerigt.

Artikel drie. De maatschappij wordt aangegaan voor den tijd van vijf en twintig jaren, aanvang nemende na verkrijging der Koninklijke bewilliging; na verloop der gezegde vijf en twintig jaren zal de maatschappij voor zoodanigen tijd kunnen worden verlengd, als ten minste zes maanden vóór het verstrijken van dien termijn op eene algemeene vergadering van aandeelhouders door dezelven zal worden beslist.

Artikel vier. Het kapitaal der maatschappij wordt bepaald op negentig duizend gulden, verdeeld in dertig aandeelen, ieder van drie duizend gulden, wordende daarin deelgenomen, te weten:

door den heer John Neville Warren voor tien aandeelen;

door den heer Edward Loder voor tien aandeelen;

door den heer Frederik Hilliar voor drie aandeelen;

door den heer mr. Rutger Jan Schimmelpenninck voor één aandeel;

door den heer jonkheer mr. David Rutgers van Rozenburg, voor één aandeel,

uitmakende alzoo te zamen vijf en twintig aandeelen.

Terwijl de ontbrekende voor primo Julij achttien honderd vijf en vijftig, mits niet beneden pari, zullen moeten zijn geplaatst. Bij gebreke van dien zal in eene algemeene vergadering van deelhebbers worden overwogen, of eene verlenging van dien termijn zal worden gevraagd dan wel, of het kapitaal, waarvoor als dan zal deelgenomen zijn, voldoende is tot voortzetting der zaken van de maatschappij.

Artikel vijf. Het kapitaal der maatschappij zal, wanneer zulks mogt blijken noodzakelijk of wenschelijk te zijn en de algemeene vergadering van aandeelhouders daartoe op voorstel der directie mogt besluiten, door de uitgifte van meerdere aandeelen, doch nimmer beneden pari, van negentig duizend gulden tot honderd tachtig duizend gulden kunnen worden opgevoerd.

Indien er tot vermeerdering van kapitaal wordt besloten, zullen de houders van aandeelen de voorkeur hebben. Deze voorkeur zal naar evenredigheid zijn van het getal van ieders aandeelen.

Artikel zes. De aandeelen zullen zijn op naam, doorloopend genommerd en onderteekend door twee commissarissen en den directeur. De overdragt der aandeelen zal geschieden door overschrijving in het daartoe bestemde register van overdragt. Hij die zijn aandeel wil overdragen, doet hiervan minstens drie dagen te voren aanzegging aan het kantoor der maatschappij; het register van overdragt berust bij den directeur; de overdragt zal moeten plaats hebben in persoon of bij behoorlijk gevolmagtigde.

In geval van overlijden zullen de aandeelen worden overgeboekt bij de directie tegen overlegging van de voldoende bewijsstukken.

Artikel zeven. De aandeelen zijn onsplitsbaar.

Artikel acht. De aandeelhouders zijn in geen geval verder aansprakelijk dan voor het volle bedrag hunner aandeelen.

Artikel negen. Het bedrag, waarvoor in de maatschappij wordt deelgenomen zal worden voldaan als volgt: Duizend gulden per aandeel één maand na het passeren der acte van oprigting, tegen provisionele kwitantie, onderteekend door den directeur, terwijl over de resterende twee duizend gulden per aandeel zal worden beschikt onder goedkeuring van commissarissen en naar gelang der behoeften van de maatschappij, mits veertien dagen te voren aanzegging doende; echter zal elke storting niet meer dan duizend gulden per aandeel kunnen bedragen. Na de laatste storting zullen de provisionele kwitantien worden ingewisseld tegen de bewijzen van aandeel.

Artikel tien. De maatschappij zal bestuurd worden door éénen directeur onder toezigt van drie commissarissen, waarvan twee in Nederland en een in Engeland met der woon zullen gevestigd zijn. De commissarissen worden in eene algemeene vergadering van aandeelhouders benoemd. Zij moeten zijn aandeelhouders en nemen hunne betrekking belangeloos waar. Zij worden aangesteld voor den tijd van drie jaren, na verloop van welke zij gezamenlijk aftreden doch weder verkiesbaar zijn. Het zal den directeur vrijgelaten zijn, onder goedkeuring van commissarissen, nevens zich aan te stellen eenen adsistent directeur, om hem in de directie behulpzaam te zijn en bij afwezenheid te vertegenwoordigen.

Artikel elf. De directie is belast met het algemeen beheer van alle gelden en waarden der maatschappij, behoudens het toezigt van commissarissen, als ook met de uitvoering van de besluiten der vergadering van aandeelhouders. Zij vertegenwoordigt de maatschappij in alle zaken, zoo in als buiten regten.

De directeur zal tot schadeloosstelling voor zijne aan te wenden moeiten en werkzaamheden jaarlijks genieten een somma van minstens drie duizend zes honderd gulden (drie honderd pond sterling), onverminderd zijn nader te bepalen aandeel in de winsten, terwijl aan den adsistent-directeur bij eventuele benoeming een nader te bepalen salaris zal worden toegekend.

Artikel twaalf. Alle gelden en verdere waarden (de doorloopende kas uitgezonderd) zullen bewaard worden bij eenen door de maatschappij geaccrediteerden kassier te Amsterdam.

Geen geld zal door den kassier worden afgegeven dan op vertoon van een bewijs onderteekend door de directie en één der commissarissen.

Artikel dertien. Commissarissen hebben ten allen tijde toegang tot de kantoren, bescheiden en gebouwen der maatschappij. In geval van verplaatsing zullen commissarissen, volgens een nader te bepalen tarief, voor hunne reis- en verblijfkosten worden schadeloos gesteld.

Artikel veertien. Met den laatsten December van ieder jaar worden de boeken der maatschappij afgesloten en daaruit eene behoorlijke balans opgemaakt, welke aan de beoordeeling en goedkeuring van commissarissen wordt onderworpen.

Artikel vijftien. Binnen drie maanden na het afsluiten der boeken wordt eene algemeene vergadering van aandeelhouders opgeroepen, waarop de balans aan hen ter goedkeuring wordt overgelegd en tevens zoodanig verslag van zaken gegeven, als noodig zal geoordeeld worden; zullende op die vergadering tevens door de aandeelhouders bepaald worden hoeveel als dividend zal worden uitgekeerd, onder aftrek van het nader te bepalen aandeel in de winsten door den directeur te genieten.

Artikel zestien. Indien er onverhoopt in eenig jaar verlies in stede van winst ware, zal de rekening van winst en verlies daarvoor worden gedebiteerd en zal er geene winstrekening gemaakt zijn, en geene uitdeeling geschieden alvorens de verliezen van vorige jaren gedekt zijn. Indien gedurende drie achtereenvolgende jaren geene dividenden uitgekeerd zijn, zal er reden tot ontbinding der maatschappij zijn. Tot deze ontbinding zal alsdan in eene vergadering van aandeelhouders besloten worden.

Artikel zeventien. Elke algemeene vergadering van aandeelhouders wordt te Amsterdam gehouden. Zij vertegenwoordigt het gansche ligchaam der maatschappij. Hare bijeenkomst heeft, behalve het bepaalde bij artikel vijftien, zoo dikwijks plaats als door commissarissen of de directie noodig geoordeeld wordt. Commissarissen of de directie zijn verpligt op het schriftelijk verlangen van de houders van ten minste de helft der gezamenlijke aandeelen, ten uiterste binnen den tijd van drie weken na de ontvangst der aanvrage, eene buitengewone vergadering van aandeelhouders bijeen te roepen.

Artikel achttien. De algemeene vergadering van aandeelhouders beslist alle onderwerpen bij meerderheid van stemmen der tegenwoordig zijnde of vertegenwoordigd wordende aandeelhouders, uitgenomen het bepaalde bij artikel een en twintig. Geen aandeelhouders zal zich kunnen doen vertegenwoordigen dan door een anderen aandeelhouder. Iedere vergadering van aandeelhouders wordt geleid door eenen der commissarissen als voorzitter. Aan de directie wordt voor de te houden vergadering door commissarissen kennis gegeven welke punten zij ter vergadering wenschen te doen behandelen.

Artikel negentien. Ieder houder van één aandeel heeft eene stem, van drie aandeelen twee stemmen en van tien of meer aandeelen drie stemmen.

Artikel twintig. Bij ontbinding der maatschappij wordt de wijze waarop de zaken vereffend zullen worden door de vergadering van aandeelhouders bepaald.

Artikel een en twintig. Geene verandering van statuten kan plaats hebben dan bij besluit der algemeene vergadering, genomen door eene meerderheid van aandeelhouders die ten minste drie vierden van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen.

Artikel twee en twintig. De aandeelhouders worden ten minste acht dagen te voren door twee in Amsterdam uitkomende dagbladen, alsmede in de *Times* te Londen, tot eene algemeene vergadering uitgenoodigd. In het geval van artikel een en twintig wordt daarbij tevens bekend gemaakt, dat de voorgestelde veranderingen aan het hoofdkantoor der maatschappij ter lezing zullen liggen.

Artikel drie en twintig. Bij overlijden of bedanken van den directeur en adsistent-directeur, zullen commissarissen in eene nader dadelijk uit te schrijven vergadering den vennooten de noodige voorstellen doen tot regeling van het beheer den maatschappij. In afwachting dier vergadering zullen commissarissen voorzien in de tijdelijke regeling der zaken.

Met welk overeengekomene de respective comparanten, zoo voor zich als namens hunne principalen, verklaren volkomen genoegen te nemen, aannemende en belovende den inhoud daarvan te zullen presteren en nakomen en aan elkander het effect daarvan te zullen doen en laten genieten, onder verband als naar regten; kiezende de comparanten zoo voor zich als namens hunne principalen domicilie ten kantore van mij notaris, op de Heerengracht bij de Nieuwe Spiegelstraat, buurt X numero 456.

Waarvan acte:

Gepasseerd in Amsterdam, ten kantore van mij notaris, in tegenwoordigheid van Matthijs Stark, kamerbehanger, en Pieter Croes, baardscheerder, beiden alhier woonachtig, de eerste op den Kloveniersburgwal en de tweede in de Langestraat, als getuigen hiertoe verzocht, welke met de comparanten en mij notaris de minute onmiddellijk na voorlezing hebben.

(*Geteekend:*) J. Neville Warren, Frederik Hilliar, R.J. Schimmelpenninck, D. Rutgers van Rozenburg Jr., M. Stark, P. Croes, R. J. toe Laer, *Notaris*.

De registratie luidt aldus: geregistreerd te Amsterdam, den twee en twintigsten Mei 1800 vier en vijftig, deel zes en negentig, folio vijf en veertig, verso vak vier en volgende, met vier bladen, geen renvooi. Ontvangen voor regt met de 38 opcenten, drie gulden een en dertig en een halven cent. De ontvanger (geteekend) *J. Makkers*.

Voor afschrift,

R. J. toe Laer, *Notaris*.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, Dingsdag den 24den October.

Nederland.	Werk. Schuld. 2 1/2 pct. . .	58 5/8	58 7/8	58 7/8
	Dito 3 pct.	70	70 3/8	70
	Dito 4 pct.	88 1/2	88 3/4	88 3/4
Rusland.	Bij Hope en C°. 5 pct. . .	98 1/2	98 3/4	98 1/2
	Dito bij Stieglitz 4 pct. . .	71 3/4	—	—
Spanje.	Nieuwe 3 pct. thans 1 pct. .	17 15/16	18 1/16	18 1/16
	Dito binnenlandsche 3 pct. .	32 1/4	32 3/8	32 3/8
Oostenrijk.	Metalliek 1816—1852 5 pct.	65 1/8	65 7/8	65 7/8
	Dito 2 1/2 pct.	32 3/8	33 1/8	—
	Dito 1849 5 pct.	74 7/8	75 5/8	75 1/2
	Metalliek 1854.	74 7/8	73 5/8	75 1/2
Belgie.	Bij Rothschild 2 1/2 pct. . .	48	—	—
Portugal.	Obligatien 3 pct.	35 3/4	35 15/16	35 7/8
Brazilie.	Geldl. 1824 5 pct.	97 1/4	—	—
Peru.	Geldl. 1853 4 1/2 pct. . . .	68 7/8	69 1/4	69 1/4

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.